

Foto: Nanna Navntoft, Ivan Riordan Boll, Jacob Ehrbahr, Zentropa, AP

EUROPEAN NEWSPAPER OF THE YEAR

POLITIKEN

Fredag

10. november 2017

Årgang 133, Nr. 41

Pris 39,00

Kundecenter
Politiken 70 15 01 01

1. udgave

www.politiken.dk

Børn får meget mindre penicillin

Antallet af børn, der får antibiotika, er faldet med en tredjedel på ti år. Det skyldes frygt for resistente bakterier, særlige recepter og mindre forældrepres.

ANTIBIOTIKA

LARS IGUM RASMUSSEN

Den kemiske tæppebombning af gode såvel som sygdomsfremkaldende bakterier i kroppen med antibiotika, eksempelvis penicillin, bliver

stadigt mindre populær. Særligt til de små børn venter læger og forældre i dag langt oftere og ser tiden og barnets sygdom an, før medicin tages i brug.

I 2007 fik 472 ud af 1.000 0-4-årige børn antibiotika. Sidste år var det faldet til 318 børn, viser netop offentliggjorte tal fra det nationale overvågningsprogram på antibiotikaområdet, Danmap. Det svarer til et fald på 33 procent.

»Vi har haft et klart overforbrug i Danmark i forhold til de andre nordiske lande. Det tyder på, at den massive kampagneindsats nu virker. Både læger og forældre har forstået, at de skal være varsomme med antibiotika«, siger professor Lars Bjerrum fra Københavns Universitet, forsker i antibiotikaforbrug og -resistens og medlem af regeringens Antibiotikaråd.

Professoren fastslår, at antibiotika »ikke er det vidundermiddel, mange måske har troet«, da det også slår gode bakterier

ihjel og kan give bivirkninger i form af mavesmerter, udslæt og diarre.

Sundhedsminister Ellen Trane Nørby (V) kalder forbrugsfaldet »rigtig positivt«.

»Vi er blevet så meget bedre til ikke per automatik at give vores børn og unge antibiotika, hver gang de er forkølede eller har en lille smule feber. For tre år siden havde vi fokus på netop børn og unge i den nationale antibiotikakampagne, så det er godt at se, at vores indsats virker«, siger hun, men fastslår, at forbruget skal længere ned »over hele linjen«.

Regeringen vil derfor tilføre antibiotikaområdet otte millioner kroner fra næste år fra velfærdsreserven og hæve beløbet til 16 millioner årligt fra 2021.

»Vi er langt fra i mål endnu«, siger hun. Ifølge praktiserende læge Anders Beich, formand for det videnskabelige selskab Dansk Selskab for Almen Medicin, er resultatet udtryk for et bedre samarbejde

mellem læge og patient. Han oplever ikke at skulle argumentere lige så hårdt for at vente med medicinen til et sygt barn, som han skulle for ti år siden.

»Det har været et langt sejt træk først at få os læger til at indse, at antibiotika ikke altid er den bedste løsning til eksempelvis mellemørebetændelse og så at få forældrene med. Så de er trygge ved at observere deres barn. Tallene viser, at det nu heldigvis er ved at ske«, siger han.

Fagligt er det ofte lige så godt eller bedre at se tiden an, så kroppen får tid til selv at gøre arbejdet, end at medicinere, forklarer Anders Beich.

Også lægers særlige 'vent og se'-recepter, hvor forældre får en recept, men opfordres til først at hente medicinen efter to-tre dage, hvis ikke barnets sygdom er i bedring, har haft stor betydning.

»Det giver forældrene en tryghed, at de kan få behandlingen. Derfor er de bedre

indstillet på at vente lidt. Og når sygdommen forsvinder, får de aldrig hentet eller brugt medicinen«, siger Anders Beich.

Det store fokus på forbruget af antibiotika skyldes frygt for resistens, hvor den livsvigtige medicin ikke længere virker, fordi bakterierne er blevet modstandsdygtige. Ifølge verdenssundhedsorganisationen WHO er antibiotikaresistens en af de største trusler mod den globale folkesundhed.

Samlet set fik danskerne i 2016 udleveret 17 procent færre antibiotikakure end i 2007. Kun blandt de mere end 80-årige ses en svag stigning. Det samlede forbrug toppede i 2011.

Danmark har dog fortsat et højere forbrug end vores nordiske naboer.

lars.i.rasmussen@pol.dk

»Jeg vil jo prøve at undgå antibiotika«
1. sektion side 10

POLITIKEN MENER

Bekæmp skattely

Det går ikke, at skattely bliver set som normen.

Det skabte udbredt raseri og sensation, da Mogens Glistrup i 1971 på landsdækkende fjernsyn pralede af, at han ikke betalte skat.

Med god ret. Den moderne velfærdsstat er baseret på, at både borgere og selskaber bidrager til fællesskabet. Men der er sket et normskred siden Glistrups tid.

Alt for mange trækker i dag på skuldrene ad afsløringerne af, at multinationale selskaber som Apple, Facebook og Amazon stort set ikke betaler skat.

Skattely er blevet normaliseret – noget som selv ikoner som U2-sangeren Bono og den britiske dronning benytter sig af. På et mindre plan er næsten alle danskere også selv med på vognen – 16 ud af 17 danske pensionskasser har penge investeret i lande, der bruges som skattely.

Selv den danske skatteminister – der ellers om nogen kunne forventes at stå vagt om skattesystemet – synes i faretruende grad at have opgivet kampen mod skattetænkningen. I gårsdagens avis udtrykte Karsten Lauritzen (V) således forståelse for, at PFA og andre pensionskasser tyr til skattelylande.

DET GÅR IKKE. Den globale skattetænkning er en bombe under de vestlige velfærdsstater og noget, der i den grad bidrager til den populistiske bølge i disse år.

Hvis de rigeste og mest succesrige virksomheder i verden ikke gider bidrage til fællesskabet, hvorfor skal vi andre så, spørger mange. Men apati og accept er den helt forkerte reaktion.

Problemet er helt grundlæggende, at de vestlige landes skattesystemer stadig er baseret på en lokalt forankret økonomi og endnu ikke er blevet tilpasset en globaliseret og internetbaseret æra.

Løsningen på det problem er ikke enkel, men det er heller ikke umuligt. Så frem for at vise forståelse for skattely og og ivrigt deltage i en global kamp om at sænke skatterne mest muligt gælder det for både samfund og politikere nu om at tage kampen op.

Det har vores EU-kommissær Margrethe Vestager heldigvis forstået med sin aggressive kamp mod de amerikanske giganter.

Det samme har den nye franske præsident Emmanuel Macron.

Det franske forslag om at indføre en omsætningsbaseret skat i EU for tech-giganterne har sine indlysende risici og ulemper, men det er indtil videre det bedste og mest offensive bud på en løsning. *mr*

Ballet | 'Raymonda' indtager Det Kongelige Teater med russisk folkløse, klassisk dans og uanede mængder tyl

IBYEN Side 4-6

Den russiske ballet har holdt teatrets skræddere og kostumier beskæftiget i over et år. I morgen er der premiere, og solist Alexander Bozino, her i uld, danser hovedpartierne med J'aime Crandall. Foto: Jacob Ehrbahr

